Surprinde-mi privirea cu o parte din culoarea cerului

On Mai 23, 2022

Încearcă să imortalizezi imaginea în care te reflectezi, scoțând în evidență relația dintre ceea ce ești obișnuit să privești ca „interior" și ceea ce ești obișnuit să vezi ca fiind „exterior".

Din nou, privirea mi s-a oprit asupra culorii care marchează zona de parcare pentru persoanele cu handicap. În micul dreptunghi pietonal proaspăt vopsit, nuanța pregnantă (albastru-ciel) pare desprinsă din fundalul picturii "Bathing Pool" a lui Hubert Robert, unde un singur punct este reunit cu totalitatea. O privire exersată, deosebind și distingând un ton deschis de altul închis, corelează culoarea aceasta vie, vibrantă și intensă, cu caracterul spontan al picturii de mare artă abstractă și, învăluind-o cu privirea-i creatoare, se proiectează într-un prezent care nu mai crede în viitor.

La culoarea albastru-ciel se poate adăuga și reacția artistului la realitate, răspunsul lui personal la această realitate izvorând dinspre interior către lume, mai palpabilă decât experiența de creație, nu mai puțin reală decât o poveste de viață emoționantă. Totuși, culoarea bleumarin mă transpune într-o lume stranie care uimește la prima vedere prin îmbinarea fantasticului cu o poveste de viață incredibilă, dar în același timp îmi deschide mintea și sufletul spre o nouă modalitate de a face artă, în lumea exterioară, sau în aparențele stilizate ale naturii, construind o nouă formă de limbaj estetic pornind de la propriul meu interior.

Aici, în acest dreptunghi unde culoarea albastru-ciel se amestecă puțin cu cea a cerului, se așează cu naturalețe pictorul. Cu fața spre răsărit, cu pensula în mână și cu mult senin în suflet. Nu-și are locul lui știut mai înainte, se vede bine asta, fiindcă a umblat ceva timp în căutarea subiectului potrivit, privind în lung și în lat, cercetând fiecare colțișor al naturii. Culoarea o are deja, este deschisă și plăcută la vedere, foarte asemănătoare cu topazul (piatra perfecțiunii). Dar pentru ca opera misterioasă de creație să înceapă, simțind că i s-a lămurit bine în suflet ce are de făcut, el trebuie să-și descarce prin mână inspirația și, prin suflet, toată bucuria.

Leadership: Poți să aduci un plus de comparație unei experiențe concomitent "introspectivă și vizuală" născută din atenta observare a unei imagini care se reflectă într-un spațiu finit inclus în infinit?

Așa cum pictorul trebuie să facă apel mai degrabă la imaginație decât la reprezentarea materială pentru a produce o nouă culoare, o nouă estetică, o experiență concomitent introspectivă, tot astfel percepția vizuală asupra contextului spațio-temporal în care sunt folosite tonalitățile trebuie să fie încadrată într-o versiune de acuarelă, calmă și neutră, în care desenul, o etapă preliminară a compoziției, oferă un efect de oglindă.

Hotărâtor aici este dualismul om-natură. Putându-se efectua reglaje de claritate până în ultima clipă, acest plus de comparație va fi plătit scump printr-un insuficient sens al sinelui, în cazul în care omul nu reușește să se transpună într-o viziune a naturii, într-o filozofie a spiritului.

În orice caz, pictorul din mine își lasă amprenta stării sale sufletești în lucrările pe care le realizează. Iar în acest moment de inspirație totul devine albastru-ciel, fiindcă par să fiu încadrat într-o zonă "mirror" a cerului, lipsită de stele strălucitoare, operând ca un iluzionist, adică punând într-o relație de oglindire și autorizare mutuală două tipuri de forțe: o forță a sufletului ce descrie lucrurile altfel față de cum sunt, și o forță a imaginii, "un dincolo de"

indescriptibil în cuvinte.

În special sufletul meu rezonează mai mult decât orice cu albastru-ciel. Culoarea aceasta este ca o fărâmă universală de plăsmuire a infinitului într-un finit nedeteriorat de intemperii, în măsura în care capătă o formă, o mereu altă formă, un alt desen, o altă imagine, într-un real care pare ireal îndată ce crepusculul începe să picteze cerul.

Leadership: Poți să-ți singularizezi creația sub forma unei reprezentări vizuale, prin atenta observare a unei imagini care se potrivește tuturor stărilor sufletești pe care le ai?

Mi-am dat seama bine despre culoarea albastru-ciel, ca poartă în sine o anumită semnificație. Şi, pentru a desfăta în mod absolut și a fermeca un suflet receptiv la frumusețea ei, ea are nevoie de emoțiile firești ce rezidă din rigoarea și simplitatea formei pe care o îmbracă. La vederea acestei culori simt că sunt într-o conexiune inexplicabilă cu reflexul divinului, al suprasensibilului, simt că sunt printre stele, că sunt prins într-un vis care mă scoate din monotonia vieții, dând trăiri intense și așteptări mai mari.

Extrem de semnificativ în acest sens este imaginea văzută de privitor într-o imagine cu un nivel maxim de profunzime și performanță a culorilor. Bine remarca lui Viktor Lazarev, vizavi de marele pictor Rembrandt:

"Sarcina lui Rembrandt rezidă tocmai în depășirea acestui cadru atemporal al portretului în pictură, în a-l face dinamic, în a-l obliga să trăiască în timp. El și-a propus drept țel să întruchipeze într-un singur portret o imensă sumă de momente consecutive, pentru ca acest portret să poată da o biografie exhaustivă a celui înfățișat. Şi de aceea omul este receptat în portretele sale târzii nu static, ci într-o continuă devenire. Se creează astfel impresia că pe imaginea văzută de privitor se stratifică insesizabil o serie de imagini anterioare și consecutive, fapt prin care se restabilește continuitatea torentului psihic."

Fără îndoială, cel ce caută în mod constant vederi particulare ale culorilor, încât să poată creiona portretul ideal cu un simț al sinelui puternic conturat și foarte consistent, trebuie să se eternizeze și să se cufunde într-un univers al naturii unde principalul colaborator artistic - simțirea cea mai pură - are darul de a evoca un moment impresionant pentru privitor, momentul culminant a ceea ce s-ar putea numi "experiență concomitent introspectivă".

Orientarea leadershipului spre artă cuprinde experiența introspectivă pe care o capeți în momentul când reușești să compari o imagine care te invită la acțiune - cu o imagine care redă întocmai trăirile, gândurile, sentimentele tale.

Surprinde-mi privirea cu o parte din culoarea cerului dacă vrei să-mi înțelegi mai bine latura artistică pe care, într-un fel, am ținut-o întotdeauna ascunsă. Am început să văd lumea altfel: plină de culoare, plină de emoții, cu alți ochi, ca să înțeleg că se poate croi o nouă cale printre altele, de regăsire de sine și de autodăruire. Până la urmă, arta te face mai sensibil, oricât de capricios ai fi.

Source: https://neculaifantanaru.com/surprinde-mi-privirea-cu-o-parte-din-culoarea-cerului.html